

[Stinus.]

spørgsmål stilles på baggrund af vor viden om, at der både blandt øst- og vestlande er en vis uenighed om samhørigheden mellem de to konferencer. Hvad ønsker den del af Europa, hvortil vi hører, af Wienkonferencen? En amerikansk avis skrev herom den 5. februar, at europæerne vil måle konferencens succes efter, hvor lidt de amerikanske styrker skal reduceres, eller sagt på en anden måde: europæerne ønsker status quo. Er det efter udenrigsministerens opfattelse, hvad de europæiske deltagerlande ønsker? Hvis der skal være mening i at tale om MBFR, kan det ikke kun dreje sig om at bevare status quo, men om i Europa at tage konsekvensen af den afspænding, der i øvrigt kendetegner forholdet mellem Øst og Vest.

I Helsingfors deltager Danmark i nogle forhandlinger, om hvilke ingen endnu med sikkerhed kan sige, hvad de vil føre til, selv om der altså blandt forhandlingsdeltagerne udvises god vilje til at nå et resultat, som muliggør påbegyndelsen af den egentlige konference i slutningen af juni. Hvis denne tidsplan skal holde, skal man nu i løbet af højst 5-6 uger forhandle sig frem til enighed om konferencens dagsorden og konferencendvalgenes arbejdsopgaver. I betragtning af de nok så forskellige østlige og vestlige udgangspunkter, henholdsvis ønsker om vedtagelse af en række generelle deklamationer og en befæstelse af status quo i Europa og ønsker om konkrete skridt til mindske af spændingen i Europa og til nedbrydningen af barriererne mellem Øst og Vest, må opgaven forekomme vanskelig. For os knytter særlig interesse sig til det danske forslag om forbedrede muligheder for menneskelige kontakter. Vi betragter som udenrigsministeren behandlingen af de problemer, der knytter sig hertil, som værende af afgørende betydning for konferencen.

Vi hilser den stedfundne optagelse af diplomatisk forbindelse med DDR velkommen. Jeg har adskillige gange fra denne talerstol gjort mig til talsmand for en knæsettelse af det princip, at Danmark skulle have diplomatisk forbindelse med alle faktisk eksisterende stater. Så sent som umiddelbart før valget i 1971 sagde jeg, at det måtte blive en opgave for regeringen efter valget at få knæsat dette princip. Jeg havde den-

gang en anden regering i tankerne, men må naturligvis glæde mig over, at den nuværende regering følger min anbefaling.

Med Nordvietnam og DDR har regeringen optaget diplomatisk forbindelse, og jeg kan forstå, at optagelse af forbindelse med Nordkorea er nært forestående. Nordkorea er et af de mest isolerede samfund i verden, og det ville i sig selv være noget positivt, om Danmark kunne være med til at bryde denne isolation. På et tidspunkt, da der er etableret kontakt mellem Nord- og Sydkorea, kan det kun være en fordel, at så mange lande som muligt har diplomatisk forbindelse med begge lande, og det er glædeligt, at der er nordisk enighed herom. Det kunne være en passende opgave for Danmark at overbevise de øvrige lande i EF-gruppen om det samme. Kan udenrigsministeren oplyse noget om disse landes nuværende stilling til anerkendelsen af Nordkorea? Dansk anerkendelse af Nordkorea vil vel i øvrigt indebære en ændring af Danmarks holdning til Koreaspørgsmålet i FN. Kan udenrigsministeren på nuværende tidspunkt oplyse noget herom?

Det er på baggrund af de stedfundne anerkendelser og på et tidspunkt, da der tales om på ny at sende en dansk ambassadør til Athen, vigtigt at slå fast, at diplomatisk forbindelse med et land ikke er udtryk for nogen form for sympati med styret i det pågældende land. Hvis noget sådant skulle danne basis for vore diplomatiske forbindelser, kunne udenrigstjenesten indskrænkes ganske væsentligt. Men også på dette område tror det radikale venstre på værdien af kontakter.

Situationen i Vietnam har i de senere år optaget en stor del af folketingets udenrigspolitiske debatter, og det har været naturligt sådan, naturligt på grund af Vietnamkrigens særlige karakter og de midler, der i denne krig blev taget i anvendelse af verdens største militærmagt. I dag er situationen en anden. Der er indgået aftaler om våbenstilstand i både Vietnam og Laos, og de amerikanske tropper er trukket ud af Vietnam. Til gengæld kæmpes, bombes og ødelægges der i Cambodja, og i Vietnam beskylder begge parter den anden for ikke at holde Parisaftalerne.

Det er imidlertid vanskeligt at tro på, at krigen i Cambodja skulle kunne være ret